

Zemire en Azor : opera ...

<https://hdl.handle.net/1874/371855>

BIBLIOTHEEK DER RIJKSUNIVERSITEIT

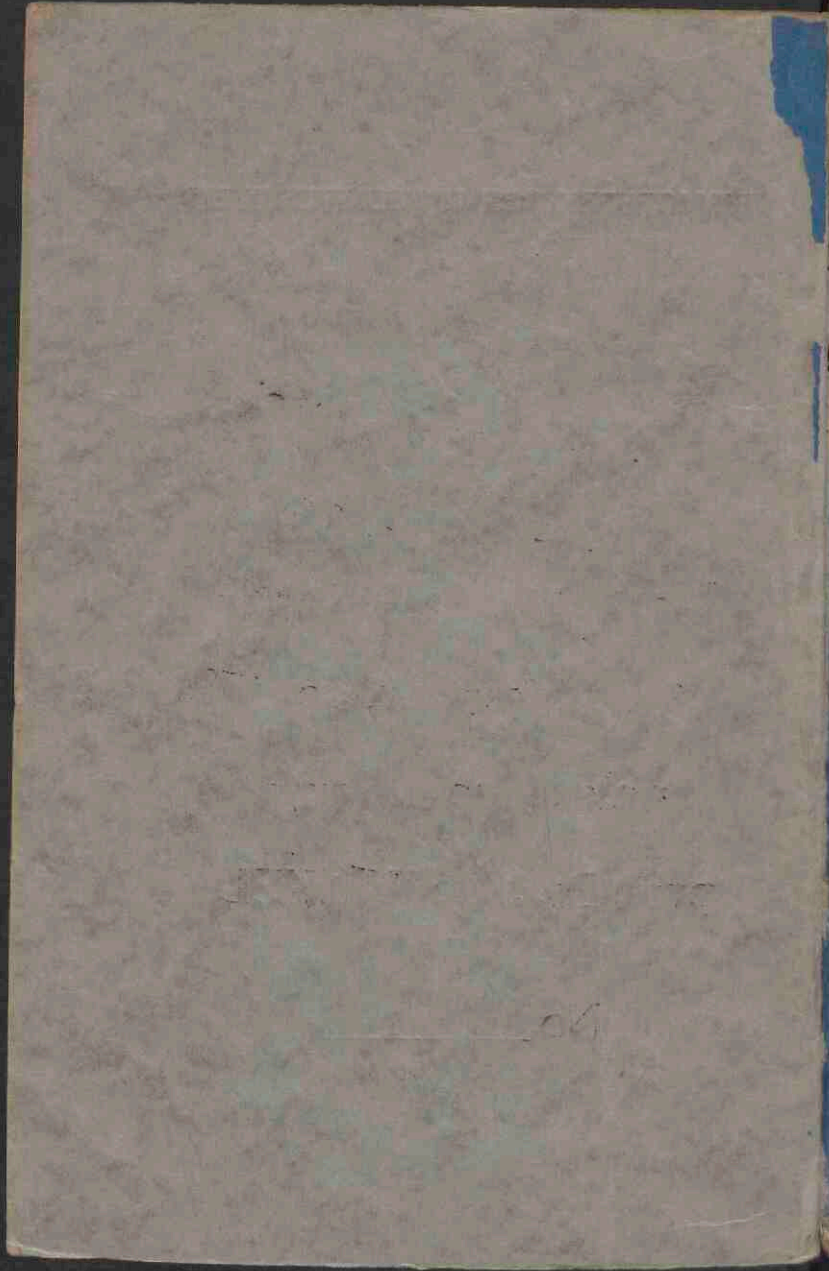
TE UTRECHT

1929

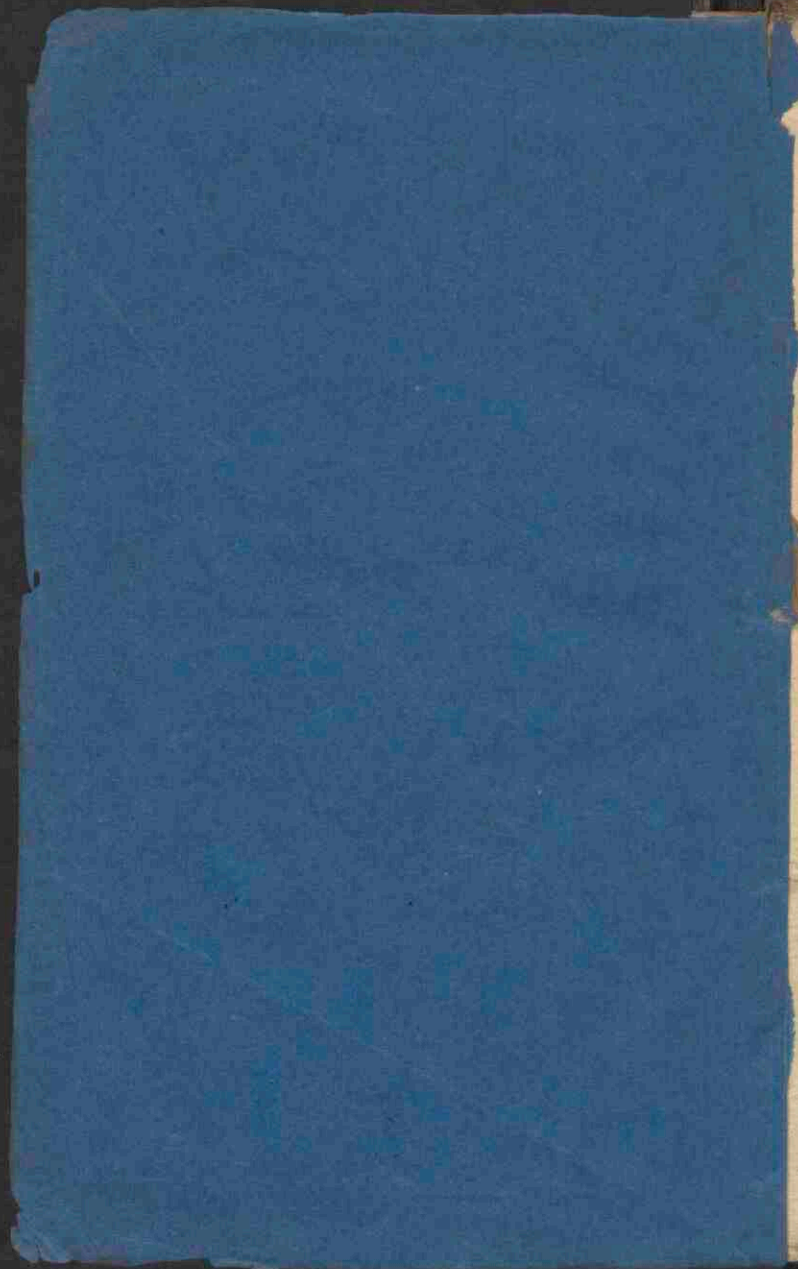
**Verzameling tooneel-
stukken uit de
nalatenschap van
prof. Dr. J. te WINKEL**

No. 813

Dr. J. W. Michel
nr. 1066

Le
Aemire en Aros
door
Beys.

Italian
ZEMIRE EN AZOR, 813

OPERA

IN VIER DEELEN,

HET FRANSCHÉ STUK

NAGEVOLGT

DOOR

J. T. NEYTS.

Gedrukt voor den AUTHEUR.

19-
BIBLIOTHEEK DER
RIJKSUNIVERSITEIT
UTRECHT.

P E R S O O N E N

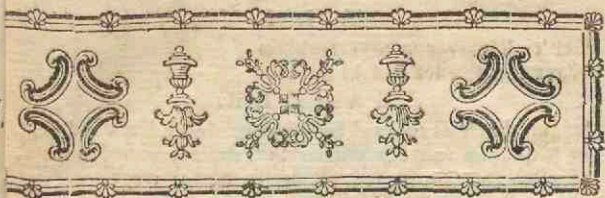
AZOR, *Persiaensche Prins, Koning van Kamir,
eerst onder een schrikkelyke gedaente.*

SANDER, *Persiaen, Koopman van Ormus.*

ALI, *Slaef van Sander.*

ZEMIRE, }
FATME', } *Dogters van Sander.*
LISBE', }

TROEP *van Genien en Schikgoddinnen.*

LEMIRE EN AZOR,

OPERA IN VIER DEELEN.

EERSTE DEEL.

SCENE I.

SANDER, ALI,

SANDER.

Wat wonderlyk geval! een klaer verligt paleis!
Behuisraed, en verciert, in alles na den eisch,
Alwaer ik niemant zie.

ALI, *met schrik.*

Myn Heer, laet ons vertrekken.

't Is hier niet goed: 'k verdenk. . .

SANDER.

En wat?

A 2

ALI.

4 ZEMIRE EN AZOR,

A L I.

Dat 't allegaar zyn tovertrekken
Waer aen ik niet met al bevat.

S A N D E R.

Neemt dat 't is tovery' blood voor de dollen winden,
In 't midden van een bosch, in 't duister van den nagt,
Het is een gróóter luk als dat ik had vewagt,
Dat wy alhier een schuilplaets vinden.

A L I.

Hebt gy het hert om hier te blyven?

S A N D E R.

Waerom niet?

A L I.

Ziet wat gy doet, Myn Heer.

S A N D E R.

Wat vrees maakt u bevangen?

Is dit paleis bewoond, gy ziet
Dat wy hier zyn beleefd ontfangen.

A L I.

En zoo het is een Geest, wat dan gedaen?

S A N D E R.

Wel nu?

A L I.

Geloofd my, laet ons schielyk henen gaen

A R I A.

„ Het onweer is gedaen, (*)
„ De wind houdt op van raezen;
„ Men hoord ze niet meer blaezen,
„ Laet ons dan henen gaen.

„ 't I

(*) Het Muzyk tegenspreekt de woorden.

„ 't Is maer een Wolk die hier of daer is,
 „ Waer door de logt niet klaer is,
 „ Dat kan niet duuren meer,
 „ Flus komt het schoone weer.
 „ Uw Dogters heel den nagt,
 „ Gaen naer u verlangen;
 „ De schrik gaet hun bevangen;
 „ Waerom dan nog gewagt?
 „ Zy zyn u lief, en uw verlangen;
 „ Waerom, waerom dan nog gewagt?
 „ Het onweer is gedaen, &c.

S A N D E R.

Wat zegt gy? 't onweer groeid nog aen.

A L I, *om ter zyden.*

Hy heeft gelyk.

S A N D E R.

En hoe de wegen onderscheiden?

A L I, *vuuriglyk.*

Kom maer, 'k zal u by d' hand geleiden.

S A N D E R.

Wy zyn hier wel, laet ons niet henen gaen:
 Ik blyf geruft.

A L I.

Geruft!

S A N D E R.

'k Zal my op reis begeeven,

Zoo haest de Zon haer straelen schiet.

A R I A.

„ 'k Ben onvertzaegd door ongelakken,
 „ 'k Ben alles quyt; wat tegenspoed
 „ Kan my nog verder onderdrukken?
 „ Voor my is 't leeven dan een goed?

A 3

„ Van

„ Van d'overvloed, die my verzelde,
 „ 'k Verval tot armoë en tot wee;
 „ Een Schip, daer ik myn hoop opstelde,
 „ Is ingezwolgen door de Zee.
 „ 'k Ben onvertzaegd, &c.

A L I.

Ho! ho! Myn Heer, ik ben zoo niet;
 Nooit had ik ander goed als 't leeven,
 Ik waeg het ook niet graeg.

S A N D E R.

Zwyg, laet my wat in rust

En slaept indien gy kond.

A L I.

Ik heb daer toe geen lust.
 By geeften slaepen! neen; en dat nog zonder eeten!
Een opgedischte Taefel verschynd in het midden van de zaal
 ô Hemel!

S A N D E R.

Wat is dit?

A L I.

Myn Heer, myn Heer, beschouwd
 Een taefel wel gedischt!

S A N D E R.

Wy zyn hier niet vergeeten,
 Daer 's iemand die met ons zig bezig houdt.

A L I, *beevende.*

Ja, iemand!

S A N D E R.

Zet u daer.

A L I.

Om t' eeten?

Zoud gy het doen?

S A N

S A N D E R.

Ja, wel te weeten.

Ons waerd is mild, hy spaerd geen kosten zoo gy ziet.

A L I, *zyn stem verheffende.*

Aen dezen Heer het kost ook niet.

Stilder.

't Zal goed zyn dat ik hem wat pryze;

't Is wis dat hy ons hoord.

S A N D E R.

Ziet eens wat lekker spyze.

A L I.

Ah! zoo ik dorst! wat mael!

S A N D E R.

Waerom vertoefd?

Eet maer.

A L I.

Laet ons dan zien. (*by eet*)

S A N D E R.

Maer hoe! nog wyn!

A L I, *met vreugd.*

Wyn!

S A N D E R.

Proefd.

A L I.

'k Begryp hier niets meer van.

S A N D E R.

't Schynd dat u d' handen beeven.

A L I.

Miffchien de wyn die men ons komt te geeven,
Is maer een traeg vergift. Dog als ik wel verzin. . . .*(by drinkt.)*

't Is goed; en schoon ik borst daar moet een fiesch van in.

A 4

S A N-

S A N D E R.

Wel nu, hoe smaakt ze?

A L I.

Goed. 't Schynd dat zyn zoete kragten
 My wat herstellen van myn vrees en agterdogt;
 Ik word een ander mensch, 'k become nieuwe magten.

(by drinkt.)

Een glaesje nog. Ah! 't aengenaeme Vogt!

A R I A.

„ Men doet ons schrikken voor 't gedrogt,
 „ En 't is wel 't beste soort van menschen.
 „ Men heeft hier al wat men kan wenschen.
 „ Wat een goed mael! wat lekker vogt!
 „ Wat een lekker vogt!
 „ Men doet ons schrikken voor 't gedrogt,
 „ En 't is wel 't beste soort van menschen.
 „ 't Is nyd dië dus van hun doet spreken:
 „ En zoo zy quaed zyn 't is in schyn;
 „ Hun gunst is my genoeg gebleeken:
 „ 'k Wil met geen ander buuren zyn,
 „ Nog van gezelschap my versteeken,
 „ Waer altyd is zoo lekker wyn;
 „ Men doet ons, &c.

S A N D E R.

Gy zyt een Man, gy vreesd niet meer.

A L I.

Ho! niet met allen.
 'k Ga zien of ik in slaep kan vallen.

(by werpt zig op een stoel.)

S A N D E R.

'k Ga zien wat weer het maakt.

A L I,

A L I, *in slaep vallende.*

Ik Zou slaepen daer ik sta dat ik zoo ben verwaekt.

D u o.

S A N D E R.

„ Het weer is schoon.

A L I.

Ik ben te vreedden.

S A N D E R.

„ Ali!

A L I.

Ik slaep.

S A N D E R.

Vertrekken wy.

A L I.

„ Als ik wat drink, ik voeg met reden

„ Wat slaep daer by.

S A N D E R.

„ Vertrekken wy.

„ De slaep zal u veel beter lusten

„ In huis gerust, en wel te vreen.

A L I.

„ Ik kan ook op een stoel wel rusten,

„ Of hier, of t'huis, het is my een.

S A N D E R.

„ De Zon gaet opslaen.

A L I.

Laetze slaepen.

S A N D E R.

„ Ali, alleen 'k zal henen gaen.

A S

A L I.

A L I.

„ Ga maer, ik zal u volgen aen.

S A N D E R.

„ En moet u een wild dier betraepen,

„ En randen aen?

A L I.

„k Ben niet vervaerd.

S A N D E R.

„k Zie de wyn uw vrees bedaerd.

A L I.

„ Ja, ja, de wyn myn vrees bedaerd.

S A N D E R.

Men wagt my al voor lang, 'k ben al die reden moê,
Sta op en laet ons strak vertrekken.

A L I.

Sta toe ten minften dat ik nog een teugje doe.

(by drinkt.)

S A N D E R.

Ik wil iets dat my kan tot een getuig verstrekken
Van deeze wonder plaets, eer dat ik die verlact.
Zemire, op myn vertrek, heeft my voor alle dingen
Verzocht dat ik voor haar een Roosje meê zou brengen,
Van deeze Roosboom ik ga een plukken.

*Hy gaet by een Roosboomtje dat op een consool of
taefel staet, en plukt 'er een Roos af.*

S C E N E

S C E N E I I.

AZOR, SANDER, ALI.

AZOR, *onder een schrikkelijke gedaente.*S
taet.A L I, *beevende.*

Ah! ah!

S A N D E R.

Wat zie ik daer?

A Z O R.

Wat durft gy onderwinden?

Waerom neemt gy die Roos?

S A N D E R.

Wie kon' daer quaed in vinden?

Zoo mild in alles wat gy doet,

Denk ik niet dat een Roos u stooren moet.

A Z O R.

Hoe, roekelooze mensch! terwyl dat ik u geeve
 Een schuilplaets, een goed mael, daer by myn beste wyn;
 Steeld gy myn bloem, en wild dat ik het u vergeeve?
 Neen, neen, ik wil gewrooken zyn.
 Ja, gy zult sterven.

S A N D E R.

Gy kond schikken van myn daegen,
 't Geen ik daer by verlies is weinig te beklaegen;
 Het is alleen maer voor myn Kinders dat ik lyd.

A Z O R.

AZOR.

Ja, van drie Dogters 'k weet dat gy de Vader zyt.

SANDER.

Ja, zy zyn d'oorzaak van myn Vreeze,

Wie zal, wanneer ik sterf, dan hun behoeder weezen?

A. I. I.

Uw gramfchap waer wel haest gedaen,

Indien u was bekend hoe fchoon zyn Dogters waeren.

SANDER.

Ik kom van Ormus, waer ik was gegaen

Om te verneemen na de maeren

Van zeker Schip, waer in al myne hoop beftaet.

Myn' Dogters, denkende my in een ryken ftat

Weer om te zien, vroeg d'een, dat, op myn wederkeeren,

Ik haer zou een fchoon lint, d'ander een kant vereeren;

De jongfte van hun drien, verftmaedende altemael

Die ryke vodderyen, met eene lieve tael,

Verzeld met eene kus, verkoos

Alleenelyk voor gift een roos;

Zy zei: „ ik zal die meer waerdeeren

„ Als d'allerrykte gift die gy my kond vereeren,

„ Vermits die komt van u; 'k zal zeggen: wanneer hy

„ Dit roosjen heeft geplukt, myn Vader dagt op my.

A. R. I. A.

„ 't Was 't minfte dat 't lief kind dan dagt,

„ Dat daer myn dood meê wierd betragt.

„ Verberg haer dat die roos is heden,

„ Al de reden

„ Myn 's ongeluk.

„ Ah! voor haer ceder hert wat drukt!

„ Haere minne,

„ In myn zinnen,

„ Heeft

- „ Heeft 'er t'overleg gebragt,
 „ Myn beloft schoot my te binnen.
 „ Ah! lieve Kind, had gy gedigt,
 „ Dat daer myn dood wierd meê betragt?

A Z O R.

Ik meed'lyd met uw smert, en 'k gruw
 Voor alle wraek; maer zoo gy niet wild sneeven,
 Eifch ik, dat in uw plaets van nu
 Gy my zult een' van uwe Dogters geeven.

S A N D E R.

Een' van myn' Dogters!

A Z O R.

Ja, beloof my dit, zoo niet

Terftond....

A L I.

Hy is hier de sterkite, zoo gy ziet,
 Z'g ras maer jae, eer hy zig weer gaet stooften.

S A N D E R.

Hoe! wreede, om eene bloem!

A Z O R.

En weet gy of myn lot
 Niet afhangt van die bloem door toverkunst geboren?

S A N D E R, *van aer zyden.*

Neen, neen, dat ik eer sterf als dat ik tot
 Die wreedheid overga. Maer mogt het dog gelukken,
 Dat ik hun voor myn dood nog in myn armen drukke.

A Z O R.

Wel nu?

A L I, *stilt aen Sander.*

Beloofd hem maer.

S A N D E R.

In weerwil van 't geval

Dat

14 ZEMIRE EN AZOR,

Dat my hier dreigd, 'kgeef u myn woord, en 'k zal het
houwen,

Dat een van haer hier komen zal,
Of dat gy my in 't kort hier zelve zult aenschouwen.

A Z O R.

Hierop verzoen ik my. Herneemt die bloem.

S A N D E R.

Ik?

A Z O R.

Wis,

Ik wil dat zy een borge is,
Van 't geen waer toe wy ons verbinden.

A R I A.

„ Wagt u my te verraên,
„ Denk niet van my t'ontgaen;
„ Alwaer gy u moogt wenden,
„ Op d'aerde of op de Zee,
„ Ja, tot aen 's werelds ende
„ Myn wraeke loopt u meê.
„ Maek staet op gunst en gaeven,
„ Word ik uw trouw gewaer,
„ Myn weldaed loopt u naer;
„ 'k Zal u met rykdom laeven,
„ Uw welzyn zal ik staeven,
„ Bevryd van all' gevaer.
„ Maer!
„ Wagt u my te verraên, &c.

Gy zult myn dankbaerheid of gramschap ondervinden.

S A N D E R.

Ik dugt veel min uw magt, als dat ik agt myn trouw.

A Z O R.

A Z O R.

Ziet voor u zoo gy faeld. Welaen dan, volg my beide,
En op dat uw reis kort zyn zou,
'k Zal u tot in uw huis doen in een wolk geleiden.

A L I, *beevende.*

Hoe! in een wolk! gedoog....

A Z O R.

Wat?

A L I.

Dat ik ga te voet.

A Z O R.

Waerom?

A L I.

Ik zoek geen reis die men in wolken doet.

A Z O R.

Begeerd gy dan een Draek?

A L I, *met groter scbrik.*

Wie, ik? op Draeken ryden;

Ik heb de kop niet sterk genoeg daer toe.

A Z O R.

Wel aen;

Is 't zoo gy kond alhier uw Meester dan verbeiden.

A L I.

Neen. 'k was in 't eerst bevreesd van in een wolk te gaen;
Maer 't is my één: vermits myn Meester waegd zyn daegen.
'k Verlaet hem niet, en ik zal ook de myne waegen.

A Z O R.

Kom dan.

A L I.

A L L.

Maer zoo nogtans.

A Z O R.

Geen zoo.

A L L.

Wel aen dan, en
'k Zal wel te vreden zyn als ik van hier maer ben.

*Symphonie die de drift der wolken uitdrukt. Het Toneel
veranderd, en verbeeld het binnenste van het huis van
Sander.*

Einde van het eerste Deel.

* * * * *

T W E E D E D E E L.

S C E N E I.

ZEMIRE, FATME', LISBE', *werkende*
aen het licht van een lamp.

T R I O.

S A E M E N.

» **W**aek, Zusters, waek, de dag gaet schynen;
 » En wagt,
 » De nagt,
 » Zal gaen verdwynen.
 » Ik merk alreê het dags begin.
 » Dag vol vrede,
 » Geef dog heden,
 » Geef een Vader aen ons min.

F A T M E'.

» Hy zal my een kant vereeeren.

L I S B E'.

» Ik verwagt van hem een lint.

F A T M E'.

» Zoo schoon als men kan begeeren.

L I S B E'.

» 't Schoonste lint,

» Dat me vind.

Z E M I R E.

» Hy zal my een roosje brengen,

» 't Is het bloemtje dat ik eisch.

B

F A T M E'.

FATME', LISBE'.

„ Hoe! een roosje? 't zyn schoone dingen.

ZEMIRE.

„ Van zyn hand 't is buiten prys.

S A E M E N.

„ Waek, Zusters, waekt, &c.

S C E N E II.

SANDER, ALI, ZEMIRE, FATME', LISBE'.

ZEMIRE, FATME', LISBE'.

Ahl Vader lief!

S A N D E R.

Goên dag, myn Kinders.

Z E M I R E.

Wat vermae

Baerd ons uw lieve komst.

F A T M E '.

De Hemel geeft u weder

Aen onze liefde.

S A N D E R.

Ja, en altyd even teder.

A L I, van ter zyden.

'k Ben hier dan. Dat ik sterf zoo ik weet wat ik mae
 De drommel haeld, een wolk is geen bequaeme waege
 En 'k geef het aen den stoutten om te waegen.

Z

S E M I R E, *aen Sander.*

Zyt gy dog wel van uwe reis voldaan?

F A T M E.

Komt gy wel ryk weerom?

S A N D E R.

Eilaes! 't is al vergaen.

F A T M E, L I S B E.

't Is al vergaen!

S A N D E R.

Nu zyn wy allegaeder

In armoede en ellend.

Z E M I R E.

Ah! Vader,

Gy zult daerom niet minder zyn bemind.

S A N D E R.

Aen Fatmé, en Lisbé.

Aen Zemire.

Myn Dogters, hoe, gy weend! en gy vertrooft my Kind!

Z E M I R E.

Gy dagt zoo weinig zelve op die vergank'lykheden,

Wy hebben nog genoeg! het zyn úw eigen reden.

Daer hoeft zoo weinig op dat men 't geluk' ontmoet;

De Vogels in het Woud, als wy, zyn zonder goed;

Zy zingen by den dag, en by den nacht zy slaepen;

Zy hebben maer een nest; en wat ontbreekt hun? niet.

'k Zag dikwils in het veld de Werkman vreugden raepen,

En zyn geluk verkonden door een lied.

Kom, lieve Vader, kom, laet niet de moed verslouten,

Hun voorbeeld zal een les ons zyn voortaan.

En Ali zal het land bebouwen;

Door u en ons het werk zal zyn gedaan.

Myn Zusters; is 't niet waer dat een beminde Vader

Aen ons voor rykdom diend, voor vreugd, voor allegaeder?

L I S B E'.

Ja, Zuster.

F A T M E'.

Ja, eilaes!

Z E M I R E.

Wy zyn al eens gezind,
Weeft niet ong'lukkig meer.

S A N D E R.

't Beminnens waerde Kind!
Wat is zy lief! haer tael, haer deugd, haer tederheden
Verrukken myn Zemire ik heb op u gedagt.*Aen Fatmé, en Lisbé.*Maer voor u beide, eilaes, 't was buiten myne magt;
Ik heb u reeds gezeid de reden.

F A T M E', L I S B E'.

Ah! gyzyt veel te goed.

S A N D E R, *aen de zelve.*Beklaeg my (*aen Zemire*) 'tgeengy vroeg
Was maer een roos, ik breng die mede.

Z E M I R E.

Ik ben verrukt.

S A N D E R.

Dat z' u zy lief. (*stil*) Zy kost genoeg.

Z E M I R E.

A R I A.

- „ Beminde rooze,
- „ Ó Lieve blom,
- „ Op myn hert kom
- „ Wild rustig bloozen.
- „ Wat zoete geur!
- „ Wat moeije kleur!
- „ Wat aeng'naem bloozen!
- „ Ah! Zusters lief, wat zoete geur!

S A N-

S A N D E R.

Gy hebt geen rust gehad geheel de nagt;

Ik zelve ga my tot den slaep begeeven.

Kom by, omhelsd my (*van ter zyden*) goôn! waer hebt gy my
gebragt!*Fatmé en Lisbé vertrekken; Zemire blyft, haer Vader
nagaende, die zig op een stoel werpt, afge-
mat door droefheid.*

S C E N E I I I.

S A N D E R, A L I, Z E M I R E.

W A T I S H Y D R O E F !
Z E M I R E, *van ter zyden.*S A N D E R, *haer ziende.*

Vertrekt.

Z E M I R E.

'k Min u meer als myn leeven;

Ik kan niet....

S A N D E R.

Laet my dog. In zulk een groot verdriet....

Vertrek zeg ik....

Z E M I R E.

Wat droefheid mag u tergen?

S A N D E R.

Wat zeggen? ga, 't is niet.

Z E M I R E.

Hoel niet?

B 3

Uw

Uw hert kan zig voor 't myne niet verbergen,
 Eer dat gy eenige hoop bezat,
 Dat gy dit fchip ooit weder had gekreegen,
 Gy waert getrooft dat gy 't verlooren had.
 Van daeg, wat groot verfchill' bedroefd, bedrukt, verleegen!
 Myn Vader! zeg my dog de reden van die pyn!
 Verklaerd 't geheim, dat ik uw troosteres mag zyn.
 Is 't my, die gy altyd uw kleene Dogter noemde,
 Dat zig een oogeblik uw Vaders hert verbloemde?
 Ik zie het, ja, dit hert doet zig geweld
 Om te verbergen 't geen het queld.

S A N D E R.

Laet my. (*zy gaet verder af*) 'k Bedroef haer, dat ik haer
 dan trooft, treê nader,
 En eer gy flaepen gaet omhelsd uw arme Vader.

Z E M I R E.

Myn Vader.

S A N D E R.

Laet my nu en ga geruft te bed.
 (*hy vertrekt*)

Z E M I R E, *van ter zyden.*

Neen, 'k volg hem na. 'k Wil weeten wat hem let,
 Zyn zwygen doet my voor hem fchroomen.

S C E N E I V.

A L L E.

'k **M**een dat ik flaep, het maeld my in het hoofd.
 Ik kan myn fchrik nog niet te boven komen.

My

Myn arme Mecster! hy heeft beloofd.
 Wat middel dog om dit t'ontkomen?
 Daer is nogtans, als men het wel verzind,
 Al 't voordeel dat men met het reizen vind.

A R I A.

„ Wat geeft 't my hoe 't in ander land is,
 „ 'k Wil een oud man hier worden, en
 „ Maer weezen gelyk eene plant is,
 „ En ik neem wortel waer ik ben.
 „ 'k Laet toe dat men een togijè waege
 „ Te land, wanneer het weer is goed,
 „ Ook dat m'een reis te waeter doet;
 „ Of schoon 't my weynig kan behaegen.
 „ Maer op een snelle wolk te vaeren,
 „ En zien om laeg, om laeg, om laeg.
 „ De wereld dryven als een Vlaeg,
 „ Dit zou een walg van 't reizen baeren
 „ De kop die draeid my nog, en 'k zweer
 „ Dat ik die nooit beginne weer.

S C E N E V.

A L I, Z E M I R E.

Z E M I R E.

Ali, myn lieve vriend, wat heeft myn Vader dan?
 Zyn zwygen maekt my onverduldig;
 Wat is het? is hy ergens schuldig?
 Wanneer hy my omhelsd, 'k zie dat de goede man
 Zyn traenen loosd, en droeve zugten.

A L I, van ter zyden.

'k Moet henen gaen.

B 4

Z E.

ZEMIRE.

Gaet gy my vlugten?

A L I.

Ik kan niet blyven in den staet waer in gy zyt.

ZEMIRE.

Ah! hebt dog met myn droefheid medelyd.
 Zeg my de reden van uw Meesters klagten,
 Ik zal, is 't mogelyk, die tragten te verzagten.

A L I, *van zyden.*

Het lieve Kind! 't is inderdaed een spyt
 Dat 'er geen middel is om 't arme lam te redden.
 Zoo hy haer krygt gewis by eet,
 Het goede Meisje met een beet.

ZEMIRE.

Wat zegt gy daer?

A L I, *van ter zyden.*

Neen, 'k zou wedden,

Hoe wreed hy is, dat hy 't niet doen en kan.
 Hoor aen. Kan hy door u geen bystand krygen,
 Uw Vader, Meisje lief, is een verlooren man.

ZEMIRE.

Myn Vader? hoe!

A L I.

't Is my belaft te zwygen;
 Maer daer 's geen questie hier van uitsfel of beraen,
 Of dat ik u de zaak wil tragten te verzagten,
 Dees' nagt nog, in een bosch. . .

S A N D E R, *zonder zig te toonen.*

Aii.

A L I.

'k Hoor hem. Wel aen,
 Laet my, gy kond my hier omtrend verwagten.

Z E

Z E M I R E.

Gy hebt te veel gezeid op dat gy niet vol'end.

A L I.

'k Ben strak by u verwacht my hier ontrent.

S C E N E V I.

S A N D E R, A L I.

S A N D E R.

Geen rust voor my meer, neen; de droefheid komt
die kind'ren.

(aen Ali.)

Gy slaept niet?

A L I, *bedroefd.*

Ik? neen.

S A N D E R.

En myn ongluk'ge Kind'ren?

A L I.

Zy rusten.

S A N D E R.

Hunne liefde, en ongelukkig lot
Bedroeve my het meest. 'k Herhael u het gebod
Dat gy hun niets verteld van myn gedagten,
Waer ik ga, of wat ramp dat ik sta te verwagten.

A L I.

Hoel gaet gy dan?

S A N D E R.

Dies avond nog.

B S

A L I.

A L I.

Daer 's niet dat dringt. Waerom zoo schielyk dog?

S A N D E R.

Een taefel; dat ik fchryf. En laet my wat in vrede.

S C E N E V I I.

S A N D E R.

’t Schynd dat de smert myn zinnen overmand,
En d’overmaet van rouw beheerscht myn reden.

R E C I T A T Y F.

- „ Ik sta nog een reis aen te vaeren,
„ Mi fchien langduurig... ô gy, die ik nu blood
„ Hier stel
„ Aen menigte gevaeren,
„ Dat d’Hemel op u waekt... en altyd u verzel,
„ Ook dat een beter lot de Goden aen u spaeren...
„ Bemind u, bemind my. ’k Omhelze u alle.
„ Vaerwel.

Ik moet nu derze brief zien in een zeker hand
Te stellen. ’k Ben geruft nu dat dit is gefchreeven.
Ali! .... maer neen, hy rust. Ik zal ze t’avond geeven
Eer ik vertrek. Ik ben bedrukt en moê,
In weerwil van my zelfs myn ogen vallen toe.

Hy gaet binnen.

S C E N E

S C E N E V I I I.

Z E M I R E , A L L.

D u o.

Z E M I R E.

- Ik wil hem zien; hem stellen vooren,
 „ Dat ik het ben die voor hem sterven wil.

A L L.

- „ Wild my hooren,
 „ En spreek wat stil.
 „ Hy luisterd wis: spreekt dog wat stil.
 „ Had ik zoo veel gedagt te vooren,
 „ 'k Had niet gezeld 't geen was geschied;
 „ 'k Wil zwygen en ik kan het niet.

Z E M I R E.

- „ Zou hy gaen om my verlooren?
 „ Dat ik eer geef myn laette gill
 „ Ik wil hem zien, hem stellen vooren,
 „ Dat ik het ben die voor hem sterven wil.

A L L.

- „ Wild my hooren,
 „ En spreek wat stil.
 „ Hy luisterd wis: spreekt dog wat stil.
 „ Hy wild gaen dat het niemant hoore.

Z E M I R E.

- „ Dat 't niemant hoore hy wild dan gaen?
 „ Neen, neen, 'k zal 'er niet toe in staen.
 „ Myn pligten biên,
 „ My hem te zien.

A L L.

A L I.

- „ Hy zal maer liên
 „ Met u te zien.

Z E M I R E.

- „ Wel zen, wysd my dan zelfs de paeden,
 „ Dat ik hem redde in zynen nood.

A L I.

- „ Wie? ik! u leiden naer de dood!
 „ Dat ik uw Vader zou verraeden!
 „ Neen, neen. Ik stap 'er van.

Z E M I R E.

- „ Wree ziel bedenkt eer dan,
 „ Dat ik 'er hem bevryde van.
 „ Of wild gy liever hem zien sneeven?

A L I.

- „ Neen, neen, neen, neen, ik stap 'er van.
Van ter zyden.

- „ 'k Dugt ook voor myn eigen leeven.

Z E M I R E.

- „ Ah! Ali, terwyl slaept myn Vader
 „ 't Is 't oogeblik; geleid my dan.

A L I, *van ter zyden.*

- „ Neen, neen, ik doet 't niet. 'k Denk wat nader.

Z E M I R E.

- „ Ik ben de schuld van allegaeder,
 „ Dat ik hem ook bevryde dan.

A L I.

- „ Neen, neen, neen, neen, ik stap 'er van.

Z E M I R E.

- „ Neen, nooit gy regt uw Meester minde.

A L I.

- „ Ja wel, ik min hem inder daed.

Z E.

Z E M I R E.

„ Zoo gy hem mind, laet het bevinden.
 „ Verliesd geen tyd dan; gaet.

A L I.

Neen.

Z E M I R E.

Gaet.

A L I.

„ Neen, inder daed.

Z E M I R E.

„ Ik werp my neer
 „ Voor uwe knyen.

A L I.

„ 'k Zal niet lyen
 „ Zoo veel eer.

Van ter zyden.

„ Myne zwakheid neemt my weder.

Z E M I R E.

„ Word door myne traenenteder,
 „ Zoo gy verbeid het is te spa.

A L I.

(van zyden.)

Ik kan niet meer, volg my dan na.

*Het Tomeel veranderd, en verbeid de zael van het Paleis
 van Azor.*

Einde van het tweede Deel.

D E R.

D E R D E D E E L.

S C E N E I.

Wreê Schikgoddin, verkort myn pynen of myn leeven.
 Myn schoonheid was 't die ik van u bequam:
 Dog om dat ik daer te veel vreugd in nam,
 Was 't een misdaed om my uw haet te geeven?
 Wat vergd uw wreedheid dog van my?
 Affchuw'lyk zoo ik ben gy wild dat men my minne,
 En de betov'ring is voor by,
 Zoo, leelyk als ik ben, ik een teer hert verwinne.
 Maer kond gy hoopen 't geen gy my gebied?
 Gy hebt my wel de magt gegeeven
 Dat logt, en Zee, en aerd voor my moet beeven;
 Maer d'herten zyn aen uw beveelen niet.
 De liefde alleen wild die niet lyen,
 En zy trotseert de grootste toveryen.

A R I A.

- „ Wat smert voor die is teer gebooren;
 „ En die een hert vol min bequam,
 „ Dat zyne drift niet kan bekooren,
 „ Het lieve voorwerp zyner vlam.
 „ Ik breng alom den affchrik mede,
 „ 'k Vervaer een ieder die my ziet,
 „ De bloode schoonheid schuuwd met reden,
 „ Het Schrikdier waer voor ieder vlied,
 „ Wat smert, &c.

De goede Valer aen wien ik bevolen had
 Van my alhier zyn kind te brengen,
 Eilaes! zou hy zoo dwaes zyn, dat
 Hy zulke wreedheid zou gehengen?
 Zoo hy het doet het is een nieuwe ramp voor my.
 Myn min is zonder hoop dat zy die deelzaam zy.
 Men wind geen hert met het te pynen.
 De haet gehoorzaemd aen de vrees; maer in
 De min; de min alleen gehoorzaemd aen de min.
 Wat zie 'k? wat Hemels beeld komt voor myn oog
 verschynen!

(Vuuriglyk.)

Ik ken haer leidsman: ja, het is hy zelfs. Zoo ik
 Haer te gemoed dorst gaen... myn ziel van angst en schrik
 Begeeft, neen, laet ik my versteeken,
 En zien te weten wat vermaek haer 't meeste vleid,
 Op dat haer hert, als ik haer aen zal spreken,
 Zoo zeer niet zy ontsteld van myn affchuwlykheid.

S C E N E I I.

A L I, Z E M I R E.

A L I.

Gy zyt 'er; ik vertrek: vaerwel.

Z E M I R E.

Hoe!

A L I, *de deuren geslooten vindende.*

Waer geraecken!

De deuren zyn al toe, het is met my gedaen.

Z E M I R E.

Gy schynd my zoo ontsteld, wat maekt 'er u belsên?

A L I,

A L I, *met een booge stem.*

Tragt ik dat ik den Waerd van 't huis my gunstig maeke.
Myn wederkomst gewis doet hem vermaek, te meer
Hy wild dat ik alhier zyn byzyn meê zal deelen.

Van ter zyden.

Wat dwaasheid vong ik aen? waerom keerde ik hier weêr.

Z E M I R E.

Is hy zoo leelyk dan?

A L I, *met een booge stem.*

Neen.

Z E M I R E.

Gy zei my te veele.

A L I, *als te voren.*

My spaere d'hemel! ik? als men hem eerst beziet
Men meend het, maer met hem wat nader te beschouwen,
Hy heeft iet edels, ja iet groots in hem, ja iet
Dat men niet kan gemakkelyk ontvouwen.
Ik heb niet wel bemerkt hoe hy het aanzigt heeft,
Maer hy is jong, welleevende, en beleefd:
In zynen ouderdom 't genoegd om te behaegen,
Van d'ander kant hy is ryk, als zig 't geval opdoet
Hy lust een glaesje wyn; wat kond gy beter vraegen?
Een drinke broeder heeft het hert gemeen'lyk goed.
Schep moed, Juffrouw, gy zult van hem wat goeds
bewerken:

Gy zyt jong, schoon, houd u wel regt; in hem te merken
Groet hem beleefd; maer boven al verزند
Niet te doen blyken dat gy hem afschuw'lyk vind.
Want nimant word 'er graeg zyn leelykheid verweeten.
Hy zal u zeggen dat.... wat kan ik het al weeten?
Dat hem in 't hoofd schiet. Gy antwoord met een manier,
Met een gelaet dat hem.... dat hem het hert kan raeken:

Stil.

Want onder ons hy is wat schuw en fier.

Ziet

Ziet boven al met my het goed te maeken.
 Zoo hy my vreeten wou tragt hem te doen verflaen
 Hoe zoet my 't leeven is, hoe zeer ik 't sterven vreeze;
 En doet hem gelden 't geen ik heb voor hem gedaen.

Z E M I R E.

Maer zal hy lang onzienlyk weezen?

A L I.

ô Neen.

Z E M I R E.

't Is hier al stil en buiten kommernis.

Daer 's een Clawier, en daer zyn Boeken.

A L I.

Ho! hy is

Wellevend, en hy tragt daer door uw hert te winnen.

Z E M I R E.

Het schynd als of hy wist dat ik 't Muzyk heminne;
 En dat daer mede by myn vermaek betragt.

A L I.

Gewiffelyk het is zoo zyn gedagt.

Z E M I R E.

Wat merk ik daer? ziet, Ali, gy kond leezen;
 Ziet dan; *de Kamer van Zemire.* (*) het is dan daer
 Dat hy begeerd dat zal myn wooning weezen?
 Doet open.

A L I, *met scbrrik.*

Ik! het is uw Kaemer, opend maer.

Z E M I R E, *de Kamer opendoende.*

Ah! Ali lief! wat glans! wat ongemeene pragten!

A L I.

Stel u gerust; hy is van zin niet u te slagten.

D u o.

(*) Deze woorden verschynen boven een deur.

D U O.

ZEMIRE.	A L I, <i>tragtende te vlugten</i>
„ Verzekey myn Vader;	„ Dat 's goed allegaeder.
„ Wild hem doen verlaen	„ Maer hoe van hier ge-
„ Dat alles wel zal gaen.	„ gaen?
	„ Gy ziet men houd my aen.
„ Vertrooft dog myn Vader,	„ Met dat allegaeder
„ Verzekey hem nader	„ Ik ben 'er d'argsten aen.
„ Dat 't al zal wel vergaen.	
„ Kan hy rustig weezen,	„ In myn huis voor deezen
„ En zyn zonder vreeze	„ Ik was zonder vreezen,
„ 'k Ben voldaan en bly.	„ En van kommer vry.
„ 'k Zeg my zelfs vanbinnen,	„ Die uw hert wild winnen
„ Hyleefd 'k heb zyn min-	„ Kan u wel zyn minne
„ nen,	„ Doen zien zonder my.
„ 't Is genoeg voor my.	
„ Dat hy, vry van pyn.	„ Wat wild hy van my?
„ Vergeet zyn gevangen,	„ Dat hy u mind, en my laet
„ 't Is 't geen ik verlangen,	„ vry.
„ 'k Zal te vreden zyn.	„ Dat gy blyft gevangen,
	„ Hy my vryheid lange,
	„ 'k zal te vreden zyn.

A Z O R, *zonder zig te toonen*

Vertrek van hier, Slaef, en ga henen.

(de Deuren gaen open.)

A L I.

't Is 't beste dat ik vraeg.

S C E N

SCENE III.

ZEMIRE.

Ik ben hier dan alleene. . .
 Hy zal gaen komen. Dat hy komt... het hert my slaet...
 Wel nu? waer in moet ik my dus vervaeren?
 Myn Vaeder is vry van gevaeren:
 Ik moet alleen voor my maer vreezen. d'Hemel laet
 d'Onnooz'lheid zonder steun nooit. Ik heb myne pligten
 Volbragt, ik ben gerutt; 'k moet geen gevaeren zwigten.

SCENE IV.

ZEMIRE, TROEP VAN GENIEN.

Inkomst van GENIEN die bulde doen aen ZEMIRE.

ZEMIRE.

Maer wat een glansryk Hof hier rondom my vergaerd?
 Is het voor my dat al die wonderbeden komen?
 Die Bloems thron is die voor my bewaerd?
 Ik weet niet of ik slaep dan of ik droome.

De GENIEN doen hun pligt bewyzen aen ZEMIRE.

SCENE V.

ZEMIRE, AZOR.

ZEMIRE, *bezwymende in d'armen der Schikgoddinnen*

o Hemel!

AZOR.

Daer is d'uitwerking alreê
 Van myne leelykheid. Zemire! ach! wild bedaaeren.
 d'Ontroering die ik u door myn mismacktheid deê,
 Ik smeek u die te laeten vaeren.
 'k Schyn u een monsterdier, ik heb het reeds gelet:
 Van een wree Vyands magt dusdanig is de wet;
 Maar onder dit gelaet, zoo het kon mog'lyk weezen,
 Dat gy de tederheid van myne ziel zou leezen;
 Bezieet my niet, Zemire, hoor my alleen maer aen.

Hy geeft teeken aan de Genien en Schikgoddinnen van te vertrekken.

ZEMIRE.

Myn zinnen zyn ontroerd, 'k kan nouwelyks vergaen.

AZOR, *aen haer knien.*

Wat doodelyke schrik, wat angst doet u zoo beeven?
 Ziet d'armen Azor aen, bezwymende aen uw knien.

ZEMIRE, *bezieet hem.*

Eilaes!... ik sterv! wild van my vliên,
 Zoo gy niet wild dat ik hier sneeve.

AZOR

A Z O R, *regt zig op.*

Leefd, leefd; 't is ik die sterven moet
Kan ik by u geen gunst bevinden.

Z E M I R E, *van ter zyden.*

Wat is zyn oog beschroomd! zyn stem wat is die zoet!

Met eene vreesagtige houding.

Eilaes! zult gy my niet verflinden?

A Z O R.

Wie? ik! Zemire, neen, de gunst die ik betracht

Is u myn leeven lang t' aenbidden, te beminnen.

Neen, van u leed te doen nooit had ik het gedacht.

Z E M I R E, *opstaande.*

Nogtans 'k begin myn vrees wat te verwinnen.

A Z O R.

A R I A.

- „ Zoo dra men voelt minne,
- „ Men dugt en men vreesd.
- „ Ik voel my van binnen
- „ Als gy meer bedeesd.
- „ Hoe dan gy ontvlied,
- „ Een slaef, en een minnaer,
- „ Op wien gy gebied!
- „ Verband alle smert:
- „ De haet was nooit winnaer
- „ Van myn teder hert,
- „ Zoo dra men, &c.

Z E M I R E, *van ter zyden.*

Van myn' verwondering ik kan niet wederkomen.

Wat schrikkelyk figuur! en wat een zoet geluid!

Neen, deeze zoete stem gewis die kan niet komen

Uit eene borst die in zig quaed besluit.

C 3

A Z O R.

A Z O R.

'k Ben dan wel schrik'lyk in uw oogen?

Z E M I R E.

He maer . . . . gy zyt niet schoon.

A Z O R.

Gy haet my dan?

Z E M I R E.

Ik? neen

Wanneer gy niet zyt boos 't is buiten myn vermogen
U t' haeten.

A Z O R.

Maer zoo tuffchen tweek

De liefde een teder hert in my quam te bestieren?

Z E M I R E.

'k Zou u beklaegen.

A Z O R.

Ah! 't is maer te wis, Zemire.

Beklaeg my: ja, daer is met 't leelykfte gezigt
Geen fterveling in wien zoo teder herte ligt.

Z E M I R E.

Ellaes! ik stel uit myne zinnen

Den schrik die 'k voelde als ik u zag voor d'eerste reis

A Z O R.

Zemire, ja, gy zyt Vorstinne,

En van dit hert, en dit paleis.

Spreekt, en gebied, 't zal hier al nu beveelen agten,

Dier 's menig zoet vermaek aen d'hand,

Dat u kan d'eenzaamheid verzagten.

Gy hebt begaeftheid en verstand;

Dier 's stof om u den tyd doen kort te dueren

De schoone konften, en de rykheid der natuure,

Ken aengenaeme tuin waer in gy alles vind,

Een moeije Vogel vlugt, daer by de schoonste blomme

Z B

Z E M I R E.

Ah! bloemen!

A Z O R.

Zoo gy die bemind,
 Zy zullen door uw hand nog grooter glans bekomen.
 Zoo zomwyl gy gedoogd dat ook in uw vermaak
 De teere vriendschap zig vermenge,
 Wat zal zy meenig uur in vreugden door gaen brengen!
 Zoo somtyds gy begeerd dat ik daer aen verzaek',
 Uw wil zal my tot eene wet verstreken.

Z E M I R E.

Myn lieve Vader? en myn Zusters?

A Z O R, *vuuriglyk.*

Ik ben ryk;

Ik zal hun met myn weldaeden bedekken,
 Hem troosten waer ik kan, dat hy maer eischt een blyk,
 Hy zal voldaan zyn, en uw Zusters daer beneven;
 Ja, verboven hun staet 'k zal hun een bruidschat geeven.
 Zyn zy hun middels quyt ik zal hun die vergoën;
 En 't geen dat ik voor hun nog meer zal doen,
 Is maar een flauwe schets van al wat ik u huldig,
 En dat ik aen uw goedheên zal zyn schuldig.

Z E M I R E.

Maer... ik word iets gewaer dat my is onbekend.

A Z O R.

Zemire!

Z E M I R E.

Aen u te zien myn oog maekt zig gewend.

A Z O R.

Dat dan voor een begin dees plaets u mag bekoren.
 Gy zingt, ik weet wel wat gy kond,
 Uw spraek, met 't eerste woord, heeft myne ziel doorwond;
 Wat zal het zyn als ik uw stem zal hooren!
 Ik smeek ontzeg my dog myn bede niet.

C 4

Z E.

ZEMIRE.

Zoo gy het wild, aen uwe goedheid,
 'k Ben dit wel schuldig.

AZOR.

Wat een zoetheid!

ZEMIRE.

ARIA.

„ Het Nagtegaeltje met haer klein jong,
 „ Meend haer de Koningin der wouden,
 „ En d'echos die hun daer onthouden,
 „ Ontwaekten hun zoo zy maer zong.
 „ Haer kleentjes zagt van veeren,
 „ Daer rondom haer kwink'leeren,
 „ En snaeken na de vlugt.
 „ Vergaerd by haere vlerken,
 „ Voor haer zy kan merken,
 „ Hun liefde en teere zugt.
 „ Maer kort daer naer,
 „ De Vogelaer
 „ Quam, en maekte al haer hoop verdweenen,
 „ En d'arme Moeder dagt maer alleene
 „ Haer ongeluk,
 „ Het weerklonk al van haere druk.

AZOR.

Uw zang is my een klagte van verdriet,
 Zoo ik bequaem waer om te doen verdwynen;
 D'argstvalligheden die u pynen!
 Kanjk die niet vermind'ren?

ZEMIRE.

't Kan geschiên.

AZOR.

Hoe dit? spreek vry: verklaerd u nader.

ZE-

Z E M I R E.

Dat ik nog eens mag zien myn Zusters en myn Vader.

A Z O R.

Zoo ver 't is in myn magt ik zal hun u doen zien;

Misschien zal ik daerom uw straffe moeten lyen.

Gy zult hun zien, maer in een toverschilderye.

Dog zoo gy naderd 't zal al voor uw oog vergaen.

S C E N E V I.

AZOR, ZEMIRE, *op het toneel*, SANDER,
FATME', LISBE', *in de Schildery.*

Z E M I R E.

Ah! Vader! Zusters! lief! wat is hy dog belaën!

Hy weend! zyn droefheid schynt te wederstreeven

De zorg, die hunne min, tot troost, hem lykt te geeven,

Hy zoekt my met zyn oog. Het schynd of hy my spreekt,

Dat hy tot my zyn Vaders arm uitsteekt.

Zoo ik daerin dog vliegen konde!

Dat hy my hooren kan ten minten zoo gy jonde!

A Z O R.

Dat is niet mogelyk.

Z E M I R E.

Gedoog my dat ik kan

Hem hooren.

A Z O R.

Ah! wat durft gy van

My vergen?

Z E M I R E.

Gy ontzegt aen my zoo kleene zaake?

C S

A Z O R.

A Z O R.

Neen. Maer 'k ben zeker zoo ik doe 't geen gy gebied,
 Dat ik, eilaes! myn eigen ong'luk maeke.
 Hun klaggen gaen my u doen haet'lyk schynen, 'k zie 't.
 Maer 't is u wil: en moest ik gaen verlooren,
 Gy zult terstond hun stem gaen hooren.

T R I O.

S A N D E R.

„ Ah! laet my dog, belet niet myn geklag,
 „ En dat ik haer myn traenen geeven mag.

F A T M E', L I S B E'.

„ Ilaes! myn Vader, staekt dog dit droef geklag.

S A N D E R.

„ Wie zal my zoo als zy beminnen?

L I S B E'.

„ 't Is ik voortaan.

F A T M E'.

't Is ik voortaan.

S A N D E R.

„ Wie zal zoo volgen myne Zinnen?

L I S B E'.

„ 't Is ik voortaan.

F A T M E'.

't Is ik voortaan.

„ Denkt haer te zien.

S A N D E R.

Ik zie haer staen.

„ 't Schynd dat zy my by haer roept binnen.

F A T M E', L I S B E'.

„ Wy minnen u.

S A N-

S A N D E R.

Het vleid my zeer,

„ Ah! myn' Zemire,

„ Op Vaders gieren

„ Keer weer, keer weer.

F A T M E', L I S B E'.

„ Keer weer, keer weer.

Z E M I R E. *met drift na de Schildery
loopende.*

Ah! Vader!

Alles verdwynd.

S C E N E V I I.

Z E M I R E, A Z O R.

W reedaerd! hoe! Z E M I R E, *aan Azor.*

A Z O R.

Ik heb het u voorspeld:

Gy zelve doet de toverkracht verdwynen.

Z E M I R E.

Myn Vaders sniet baerd my de grootste pyne.

Laet my hem dog gaen zien.

A Z O R.

Wat deed ik dog!

Z E M I R E.

Hy queld,
Hy weend, hy is bedrukt, hy moet van droefheid smagten,
Ah! laet u door zyn bitter smert verzagten.

A Z O R.

A Z O R.

Houw op, Zemire, neen, 'k bemin u, en ik sterf
Indien ik u verlies.

Z E M I R E.

Dat ik die gunst verwerf,
Waer het maer voor een uur; gy schenkt myn Vader 't
leeven
Zoo gy myn vraeg voldoet.

A Z O R.

Wel aen gy overwind.
't Is my onmogelyk dat ik u tegentreeve;
Ga dan die Vader zien zoo teer van u bemind:
Stel zyn droef hert geruft, doet hem myn min beschouwen,
Dat ik voor u, door u het leven, maer behouwe;
Dat ik voor eeuwig ben uw slaef, uw onderdaen,
Dat Azor zonder u niet langer kan bestaan.
Waerde Zemire! maer vergroot niet myn ellenden,
Kom weder dog.

Z E M I R E.

Ik doe myn eed daer op.

A Z O R.

Wel nu.
Beziet de Zon, zy is bereid haer loop te enden,
Indien zy onder is eer dat ik u
In deeze plaets beschouw, ik wil niet langer leven,
Ik zal de maet aen myne rampen geeven;
Zeg dan uw Vader: „hy is niet meer;
„'k Ben d'oorzaak van zyn dood”.

Z E M I R E.

Wie ik, wie ik, myn Heer!
't Waer my van herten leed. Ik ken te wel myn pligten,
Uw goedheên zyn zoogroot, myn hert is zoo gevleid....

Van

Van ter zyden.

Waer hy zoo leelyk niet. . .

A Z O R.

Gy kond myn ramp verligten.

Myn leeven is aen u, en myn lukzaligheid.

Ga, zoo gy trouw'loos zyt, myn min zal u verschoonen,

'k Zal met geen quaed uw quaed beloonen.

Door deeze ring gy zyt in vryheid. Zoo wanneer

Dat gy die draagt, gy zyt aen my niet meer.

'k Vertrouw u die Zemire.

Z E M I R E.

ô Wonderbaere goedheid!

A Z O R.

Maer zoo uw hert my spaerd de Zoetheid

Dat ik u weer mag zien, doetze maer af, terstond

Zult gy by my zyn.

Z E M I R E.

'k Zal 't geloof dat gy my jond

My waardig maeken, door dit pand u weer te langen.

A Z O R.

Vaerwel. Vergeet niet dien die zal naer u verlangen.

Het Toneel veranderd, en verbeeld het huis van Sander.

Einde van het derde Deel.

VIER.

VIERDE DEEL.

SCENE I.

SANDER, ALI.

SANDER, *gezeten, en bedroef-*
delyk op een taefel leunende.

Wat ong'luk is het myn!

A L I,

Myn heer!

SANDER.

Ei! wat is dat?

A L I.

Zig in de lugt....

SANDER.

Wel nu, de lugt?

A L I.

Ik zag....

SANDER.

En wat?

A L I.

Ik weet het niet.

A R I A.

„ Als ik 'er agt op nam

„ 't Was als een Kar die quam

„ En

„ En op de wolken vaerden,
 „ Het was 'een Kar vol vlam,
 „ Die quam
 „ Regt uit na d'aerde.
 „ 'k Heb het gezien, 'k ben als verstonde,
 „ Ik dugt wel dat zy hier nog komt.
 „ Zy had voor paerden,
 „ 'k Heb het gemerkt,
 „ Twee slangen moei gevlerkt.
 „ Van hun gaepende millen,
 „ De tanden waeren blood,
 „ Ik zag hun oogen puilen
 „ Als een Kool vuur zoo rood.
 „ Als ik 'er agt op nam,
 „ 't Was als een Kar die quam,
 „ En op de wolken vaerde,
 „ Een Kar vol Vuur en Vlam,
 „ Die quam regt uit na d'aerde.
 „ 't Kan ook wel zyn dat het is niet,
 „ Wanneer men beeft, men weet niet wat men ziet.

S A N D E R.

Zou gy niet zwygen willen?
 Die wolken en die kar wat kan my dit verschillen.

A L I.

ò Niet. Ik weet het wel; maer 't zal na alle schyn,
 'k Zou 't wedden durven, weer een van die Heeren zyn
 Die reisd voor zyn vermaek.

SCENE

SCENE II.

ZEMIRE, FATME', LISBE', SANDER, ALI.
FATME', LISBE.

Ah! Vader, daer 's onz' Zuster.
ZEMIRE.

Myn Vader!

SANDER.

Lieve Kind! is 't gy? ik word gerufter.
Is 't gy dog die ik merk?

ZEMIRE.

't Is Azor die my zend;
't Is Azor die gedoogd dat wy by een zyn heden:
'k Heb maer een oogenblik aen my: ik wil 't besteeden
Op dat u myn geval geheel mag zyn bekend.
Houw op van vreezen, en van zugten:
Daer is voor my geen quaed te dugten,
Ja, minder als gy meend. Van hem ik vreeze niet,
Hy heeft voor my, gelyk gy ziet,
De teerste zorg, de minzaamste gedagten.
Hy laet my van hem gaen: de proef is immers groot!
'k Voel al de smert die hy gevoeld met my te wagten.

SANDER.

Hoe!

ZEMIRE.

Zoo ik beiden moest 'k waer d'oorzaak van zyn dood.
Wild u, ontrent myn lot, niet langer meer bedroeven.
Vaerwel, 'k ben lukkig.

SAN-

S A N D E R.

Hoe! wat kom ik te verstaen?
Myn' dogter, gy wild van my gaen!

Z E M I R E.

Ik heb beloofd; hy wagt my af, 'k mag niet vertoeven.

S A N D E R.

ô Wreede Kind! gy laet uw Vader dus in leet!
Gy kend de smerten niet die gy my lyden deed.

Z E M I R E.

Om u te redden, 'k dagt voor u de straf te boeten;
Maer ziet, ver van dat ik een wreedaerd zou ontmoeten,
Ik vind in hem een vriend, eelmoedig boven dat,
Hy is niet quaed, hy is maer ongelukkig.

S A N D E R.

Wat!

'k Zie dat gy hem beklaegd.

Z E M I R E.

't Is waer, hy baerd my pyne,
En 't schynd dat hy niet is dat hy ons komt te schynen.
Als wy te saemen zyn hy is beschoond, hy tult;
't Is of hy d'eerste heeft als hy iets zeggen wild;
Dat hy verlooren is zoo hy my moest behaegen.

S A N D E R.

Die schaemte, lieve Kind, die lieflykheid zyn laegen;
Hy tragt u in, den strik te lokken; 't is
U onbekend 't gevaer.

Z E M I R E.

Neen, Vader lief, 't is wis
Dat hy uit goeder trouw my lief heeft.

S A N D E R.

Neen, beminde,
'k Wcet best waer in zyn pligtige hoop bestaet.

D

Z E

ZEMIRE.

Gy zult in al zyn weldaën ondervinden.

SANDER.

Dat hy zyn goed behoud, en ik myn haet;
 Dat hy niets wagt van myne dankbaerbeden.
 Myn Kinders zyn voor my myn eenig goed voortaan,
 Daer 's niet in vergelyk van hun onnozelheden.

ZEMIRE.

Ah! gy beledigd hem.

SANDER.

Gy durft hem voorenfaen!

Wat voeld gy in uw hert voor hem?

ZEMIRE.

Het medelyden.

SANDER.

Ong'lykkige! ga voort, hoor na geen Vaders stem.
 Door zyne toverkunst hy wæet u te misleiden.
 Gy neemt belang in hem!

ZEMIRE.

Ja, 'k neem belang in hem.

Myn Vader, het is waer.

SANDER.

Ga, hy verschalkt uw liefde.

ZEMIRE.

Zyn ongelukkig tot 'k beken dat het my giefde;
 't is waer 'k verberg het niet.

SANDER.

Wel hoe! dat monterdier!

ZEMIRE.

Ah! Vader, hoor my aen, en weest myn rechter hier.
 Alleen, en zonder steun, van Vaders hulp verstooken,
 Was ik in zyne magt, 'k heb maer een woord gesproken,
 Ge-

Gewenscht om u te zien; hy heeft het toegestaen:
 't Is weinig: maer hy heeft nog meer voor my gedaen
 Hy sield my weder vry, hy wild dat zyn belangen,
 Zyn lot van my alleen voortaan maer af zal hangen.
 Gewisselyk hy stierf zoo ik niet wederging;
 Ik heb daer toe de magt: wat kond gy meer verwagten?
 Daer is het zeker pand daer van.

Zy toond hem den Ring.

S A N D E R.

Die ring?

Z E M I R E.

Die ring

Maekt my volkomen vry.

S A N D E R.

Van al zyn tovermagten?

Z E M I R E.

En ook van zynen wil.

S A N D E R.

'k Herleeve. Ah! lieve krooft!

Z E M I R E.

Is 't dat dit gunst bewys u niet genoegzaam trooft?

S A N D E R.

Ik heb dan maer alleen te dugten allegaeder
 Zyn wreedheid. Ah! bewaerd die ring dog wel.

Z E M I R E.

Hoe, Vader!

Gy wild....

S A N D E R.

Geef agt dat gy daer van u nooit ontmaekt.

Z E M I R E.

En hy die my verwagt, d'ong'lukkige die snaekt,

D 2

'k Zou

'k Zou hem verraeden dan? 'k zou zyne rampen brouwen?
 Laet ik het liever al van hem alleen behouwen.
 Hy is opregt en goed, 'k verwacht het al van hem.
 Zoo hy quaedaerdig is, en veinsd by met zyn siem,
 Zoo alles wat hy doet maer mogten laegen weezen,
 Voor u, zoo ik hem belg, wat heb ik niet te vreezen?
 Zoo hy my met geweld ontrukte! wat een pyn!

S A N D E R.

Dat hy maer komt.

Z E M I R E.

Ah! laet my uw beschermster zyn.

Q U A T U O R.

Z E M I R E.

„ Ah! ik schroomde, als ik gae waenen,
 „ Hoe zyn krachten tegenstaen.

S A N D E R.

„ Ik zal myne druk en traenen,
 „ Zyne kragten bieden aen.

Z E M I R E.

„ Neen, gy hebt geen hoope meer,
 „ Daer 's geen hoop als in myn traenen.

S A N D E R.

„ De natuur, verteerd door zeer,
 „ Zal haer zien een weg te baenen.

Z E M I R E.

„ Ah! ik schroomde als ik ga waenen,
 „ Hoe zyn kragten tegenstaen.

S A N D E R.

„ Ik zal myn geweën en traenen,
 „ Zyne kragten bieden aen.

Z E

Z E M I R E.

„ Ah! myn Vader!

S A N D E R.

„ Ik ben Vader.

Z E M I R E.

„ Zoo gy my ooit minde, Vader,
„ Dat ik van hier vlugten mag.

F A T M E', L I S B E'.

„ Zoo 't ons wierd vergund te gaeder
„ Ons te bieden aen zyn slag!

S A N D E R.

„ Neen, myn Dogter gaet my nader
„ Als het ligt zelfs van den dag.

Z E M I R E.

„ Hy zal misschien zelve hier koomen.

„ Ah! ik schroom!

„ Ah! laet my gaen.

S A N D E R.

„ Neen, Vriendinne,

„ Myne minne,

„ Maekt myn zinnen

„ Onbelaën.

Z E M I R E.

„ Met zyn wil te volgen 'k kan hem

„ Zyne wreedheid doen vergaen,

„ Een' onnoozel' jonkheid van hem

„ Kan met regt een gunst ontsaën.

F A T M E', L I S B E'.

„ Met zyn wil te volgen 't kan hem

„ Zyne wreedheid doen vergaen,

„ Een' onnoozel' jonkheid van hem

„ Kan met regt een gunst ontsaën.

S A N D E R.

„ Door myn ned'rig smeeken 'k kan hem
 „ Doen tot meed'lyd overgaen;
 „ En wind myne smert niets van hem,
 „ 'k Zal de dood dan onderstaen.

Z E M I R E.

„ Ah! ik schroomde als ik ga waenen,
 „ Hoe zyn kragten tegenstaen.

F A T M E', L I S B E'.

„ Ah! ik schroomde &c.

S A N D E R.

„ Ik zal myn geweene en traenen, &c.

Z E M I R E, *de Ring weg werpende.*

Myn' Zusters, troost, en wild myn Vader niet verlaeten.

S A N D E R.

Myn' Dogter! voor myn oog zy is verdweenen.

F A T M E', L I S B E'.

Steld

U, Vader.

S A N D E R.

Laet my. Tot het ligt der Zon ik haete.
 'k Wil dat van 't Monsterdier de woede op my haer veld.

Het Toneel verandert, en verbeeld een gedeelte der Tuinen van Azor. 't Is een woesten Oord, alwaer een Grot is.

S C E N E I I I.

A Z O R.

R E C I T A T Y F.

- Z**emire gaet my dan begeeven;
 „ De Zon daeld in Neptunus schoot!
 „ 'k Ben alles quyt; wat baet my 't leeven?
 „ Zemire komt niet weder; zy begeerd myne dood.

A R I A.

- „ Gy die ik aenbidde en agte,
 „ Gy ontrekt my dan uw trouw!
 „ Waerom zou ik 't leeven tragten,
 „ Als ik elk verscbrikken zou?
 „ 't Dagligt strekt my maer tot rouw.
 „ Ah! zoo ik eens moest verzinnen,
 „ Van de wraeklust t'hooren aen....
 „ Wie? ik! straffen 't geen ik minnet!
 „ Ik zoo een misdaed begaen?
 „ 'k Kan de wraek niet onderstaen.

't Lot is voltooid. Ik sterf. Dit hol zal zyn myn graf.
 Myn lyden is te groot ik stap het leeven af.

Hy valt in de Grot.

SCENE IV.

ZEMIRE.

ARIA.

- „ Azor, vergeefs 'k wensch u t'aenschouwen.
 „ d'Echo alleen,
 „ Antwoord op myn geweën.
 „ Kom, ziet Zemire; zy is getrouwe.
 „ Azor alleen kan maer haer hert bevreên.
 „ Eilaes! gy weet te winnen,
 „ Uw zegen is voltooid,
 „ 'k Voel dat ik u beminne
 „ Veel meer als ooit:
 „ Ik misne, Azor, ik minne.

*Het Toneel verandert, en verbeeld een betoverd Paleis.
 Azor verschynt 'er op een Troon in al den glans
 van zyne schoonheid.*

SCENE V.

ZEMIRE, AZOR.

AZOR.

Zemire!

ZEMIRE.

Azor! ... ô Godn! waar ben ik?

AZOR.

d'Hemel jond
U

U aen myn wenschen dan veel schoonder als voor deezen.

Z E M I R E.

Gy? Azor! kan het moog'lyk weezen?

A Z O R.

Ja, 'k ben dat Monsterdier dat gy niet haet'lyk vond
Hoe leelyk het ook was. Maer al de Toveryen
Zyn nu te niet gedaen: gy komt my te bevryen.
Gy geeft my aen my zelfs aen myne Volk'ren dan?
Ik ben den Staf en Throon aen uwe goetheên schuldig;
Beklim die nevens my dat ik u daer ineê buldig',
Het is de minste gift die ik u schenken kan.

Z E M I R E.

Wat wonder! wat geluk! en 't is ik die 't bewerke.

A Z O R.

De Schikgoddin ontwaepend haere woed';
Zemire, 't is aen u dat ik dit wonder moet.

Z E M I R E.

Wat heb ik u beklaegd!

A Z O R.

Gy hebt het konnen merken;
Hoe groot haer wreedheid was zy liet my dog een hert
Gevoelig, en bequaem om u alleen te minnen.

Z E M I R E.

't Genoegde my om 't myne t'overwinnen.
Geef my myn Vader weer, dan eindigd al myn smert.

A Z O R.

Gy zult te gader zyn.

Z E M I R E.

Wy zullen zyn te gader?

A Z O R.

Op 't oogenblik.

S C E N E

SCENE VI.

ZEMIRE. AZOR, DE SCHIKGODDIN, *die niet gezien word*, SANDER, FATME,
LISBE, ALI.

DE SCHIKGODDIN, *zonder haer te toonen.*

Verschynd, deugdzame, en waerde Vader,
Befchouwd uw Kind.

ZEMIRE, *haer in d'armen van haer Vader werpende.*

Ah!

AZOR, *aen Sander.*

'k Ben voldaan,

Mag ik zoo wel als zy onder uw wetten staen.

ZEMIRE, *aen haer Vader.*

't Is Azor.

SANDER.

'k Weet het al.

AZOR.

Vergeef, laet u verzagten,

En dat voortaan het lot uw meerder gunsten doet,
Als gy ooit tegenspoed en rampen hebt ontmoet.

ZEMIRE, *smeekende.*

Myn Vader!

AZOR.

'k Wil haer maer van u alleen betragten.

Uw Kind is in uw mogt, en van uw wil zal al

Myn Heil afhanklykzyn; 'k durv' nog niet t'haere zeggen.

SAN-

S A N D E R.

Ah! maekt al haer geluk; ik wil 't niet wederleggen.
Myn ramp is iets waer op ik nooit meer denken zal.

*De Hofstoet van de Schikgoddin viert den
Trouw van Azor, en Zemire.*

C H O O R.

- „ ó Min! ó min als gy begint,
„ Te proeven een jong hert dat mind,
„ Wat deeld gy ons al smerten mede!
„ Wie meer als ik heeft ooit ontmoet,
„ Wat is het quaed dat gy ons deede,
„ Wat is het zoet,
„ Dat gy ons doet.

E Y N D E.

ORDER

CANDLER

The first of these candles will be sold at the
price of six pence each and the second
at the price of eight pence each.

BY APPOINTMENT

